BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 24 d.*

„Augalų veislės – Apsaugos pripažinimo negaliojančia procedūra – Obuolių veislė ‘Cripps Pink’ – Reglamento Nr. 2100/94 10 ir 116 straipsniai – Naujumas – Lengvatinis laikotarpis – Veislės naudojimo sąvoka – Komercinis vertinimas – Reglamento (EB) Nr. 874/2009 76 straipsnis – Pavėluotai Apeliacinėje taryboje pateikti įrodymai – Pirmą kartą Bendrajame Teisme pateikti įrodymai“

Byloje T-112/18

Pink Lady America LLC, įsteigta Jakimoje, Vašingtone (Jungtinės Valstijos), iš pradžių atstovaujama advokatų R. Manno ir S. Travaglio, vėliau – advokato R. Manno,

ieškovė,

prieš

Bendrijos augalų veislių tarnybą (BAVT), atstovaujamą M. Ekvad, F. Mattina ir M. Garcia Monco-Fuente,

atsakovę,

kita procedūros BAVT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Western Australiane Agriculture Authority (WAAA), įsteigta Pietų Perte (Australija), atstovaujama advokatų T. Bouvet ir L. Romesni,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2017 m. rugsėjo 14 d. BAVT apeliacinės tarybos sprendimo (byla A 007/2016), susijusio su apsaugos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp WAAA ir *Pink Lady America*,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai I. S. Forrester (pranešėjas) ir E. Perillo,

posėdžio sekretorius I. Dragan, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. vasario 23 d.,

susipažinęs su BAVT atsiliepimu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. gegužės 24 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. gegužės 28 d.,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2019 m. gegužės 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1995 m. rugpjūčio 29 d. *Western Australian Agriculture Authority (WAAA)* (Vakarų Australijos žemės ūkio tarnyba) teisinė pirmtakė *Department of Agriculture and Food Western Australia* (Vakarų Australijos žemės ūkio ir maisto departamentas, toliau – Departamentas) pateikė Bendrijos augalų veislių tarnybai (BAVT) paraišką dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje pagal 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, 1994, p. 1; toliau – pagrindinis reglamentas). Apsaugą prašyta suteikti veislei ‘Cripps Pink’, t. y. obuolių veislei, priskiriamai prie *Malus Domestica Borkh* rūšies. Nagrinėjamą veislę išvedė Departamento skyriaus „Industries Botaniques“ (Botanikos pramonė) tyrėjas L. John Cripps (toliau – selekcininkas), sukryžminęs veisles ‘Golden Delicious’ ir ‘Lady Williams’.

2 Paraiškos dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje anketoje buvo nurodyta, kad pirmą kartą Europos Sąjungoje obelimis ‘Cripps Pink’ buvo pradėta prekiauti 1994 m. Prancūzijoje ir kad pirmą kartą ne Sąjungoje buvo pradėta prekiauti 1988 m. Australijoje.

3 1996 m. kovo 12 d. BAVT informavo Departamento atstovą apie tai, kad veislė ‘Cripps Pink’ neatitinka naujumo sąlygos, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnį.

4 1996 m. liepos mėn. Departamentas paaiškino, kad 1988 m. data turi būti laikoma „pirmųjų eksperimentinių sodinimų Australijoje“ data. Taigi Departamentas nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnį svarbi data yra 1992 m. liepos mėn., t. y. kai obelys ‘Cripps Pink’ buvo parduotos Jungtinėje Karalystėje komerciniu pavadinimu ‘Pink Lady’.

5 1997 m. sausio 15 d. BAVT suteikė veislei ‘Cripps Pink’ augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje Nr. 1640.

6 2014 m. birželio 26 d. ieškovė *Pink Lady America LLC* (toliau – ieškovė arba *PLA*) pateikė prašymą pripažinti augalų veislės ‘Cripps Pink’ teisinę apsaugą Bendrijoje negaliojančia pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnį, kuriame pabrėžiama, kad nagrinėjamų augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje neatitinka šio reglamento 10 straipsnyje numatytų naujumo sąlygų. 2016 m. rugsėjo 19 d. Sprendimu Nr. NN 17 BAVT atmetė ieškovės prašymą dėl apsaugos pripažinimo negaliojančia.

7 2016 m. lapkričio 18 d. ieškovė pateikė apeliaciją BAVT apeliacinei tarybai, remdamasi klaidingai BAVT atliktu faktų ir įrodymų vertinimu, ir paprašė Apeliacinės tarybos ištaisyti 2016 m. rugsėjo 19 d. Sprendimą Nr. NN 17 ir pripažinti, kad nagrinėjamos augalų veislės teisinė apsauga Bendrijoje yra niekinė dėl naujumo nebuvimo pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalį. Ieškovė papildomai prašė pripažinti augalų veislės teisinę apsaugą Bendrijoje negaliojančia dėl naujumo nebuvimo pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su to paties reglamento 116 straipsniu.

8 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimu A 007/2016 (toliau – ginčijamas sprendimas) Apeliacinė taryba atmetė ieškovės apeliaciją kaip nepagrįstą ir, be kita ko, konstatavo, kad ji nepateikė įrodymų, patvirtinančių, jog veislė ‘Cripps Pink’ paties selekcininko arba jo sutikimu buvo parduota ar perleista kitiems asmenims už Sąjungos ribų veislės naudojimo tikslais iki 1989 m. rugpjūčio 29 d.

9 Apeliacinė taryba iš esmės nusprendė, pirma, kad pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos turi būti taikomos nustatant lengvatinį laikotarpį, kiek tai susiję su už Sąjungos teritorijos ribų įvykdytu pardavimu ar perleidimu (ginčijamo sprendimo II B 3 punktas), antra, kad įvairūs įrodymai patvirtina, jog buvo atlikti bandymai komercinio vertinimo tikslais, kurie vis dėlto, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalį, negali būti laikomi ginčijamos veislės naudojimu, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą (ginčijamo sprendimo II B 8–10 punktai), ir galiausiai, trečia, kad yra medelyno *Olea Nurseries* sąskaitų faktūrų, patvirtinančių, jog veislę 'Cripps Pink' jis pardavė 1985 m., tačiau nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad šis pardavimas buvo atliktas gavus selekcininko sutikimą; priešingai, įrodymai patvirtina, kad nagrinėjama veislė buvo perduota tik bandymams atlikti (ginčijamo sprendimo II B 10–12 punktai).

Šalių reikalavimai

10 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– panaikinti teisę į veislei 'Cripps Pink' suteiktą augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje Nr. 1640 dėl naujumo nebuvimo pagal pagrindinio reglamento 10 ir 20 straipsnius,

– priteisti iš BAVT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

11 BAVT Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės BAVT bylinėjimosi išlaidas.

12 Įstojusi įbylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

A. Dėl prašymo panaikinti teisę į veislei 'Cripps Pink' suteiktą augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje Nr. 1640 priimtinumo

13 Antruoju reikalavimu ieškovė Bendrojo Teismo prašo pripažinti negaliojančia veislei 'Cripps Pink' suteiktą augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje Nr. 1640.

14 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 73 straipsnį Bendrajame Teisme pateiktu ieškiniu siekiama atlikti BAVT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolę. Iš to išplaukia, kad Bendrasis Teismas neturi kompetencijos tikrinti žemesnių BAVT instancijų priimtų sprendimų ir atitinkamai jų panaikinti arba pakeisti.

15 Todėl antrasis reikalavimas, kuriuo siekiama panaikinti teisę į veislei 'Cripps Pink' suteiktą augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje Nr. 1640, turi būti pripažintas nepriimtinu.

B. Dėl esmės

16 Grįsdama pirmąjį reikalavimą, kuriuo siekiama ginčijamo sprendimo panaikinimo, ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus. Remdamasi pirmuoju pagrindu ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba pažeidė pagrindinio reglamento 10 ir 20 straipsnių nuostatas ir minėto reglamento 116 straipsnį, kai nusprendė, kad veislė ‘Cripps Pink’ atitiko naujumo sąlygą tuo momentu, kai jai buvo suteikta augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje. Remdamasi antruoju pagrindu ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė pagrindinio reglamento 76 straipsnį, bendruosius teisinio saugumo ir gero teisingumo vykdymo principus, taip pat 2009 m. rugsėjo 17 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 874/2009, nustatančio išsamias taisykles dėl pagrindinio reglamento, kiek tai susiję su procedūra BAVT (OL L 251, 2009, p. 3), 50 straipsnio 3 dalį, kai nusprendė, kad per administracinę procedūrą ieškovės pavėluotai pateikti įrodymai yra nepriimtini. Be to, ieškovė Bendrojo Teismo prašo priimti įrodymus, kurie nebuvo pateikti per administracinę procedūrą.

1. Dėl pirmojo pagrindo

17 Grįsdama pirmąjį pagrindą ieškovė nurodo, pirma, kad Apeliacinė taryba klaidingai taikė pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalies a punktą. Antra, ji mano, kad Apeliacinė taryba klaidingai rėmėsi 1961 m. gruodžio 2 d. Tarptautine konvencija dėl naujų augalų veislių apsaugos (toliau – UPOV konvencija), peržiūrėta 1991 m. kovo 19 d., kad taikytų šio straipsnio nuostatas. Trečia, ji ginčija Apeliacinės tarybos atliktą naujumo, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalį, sąlygų vertinimą.

a) Dėl pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalies a punkto taikymo

18 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba klaidingai taikė Sąjungoje vykdomai komercinei veiklai pagrindinio reglamento 116 straipsnyje numatytą šešerių metų lengvatinį laikotarpį, prieš tai neatsižvelgusi į pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalies nuostatas; pagrindinio reglamento 116 straipsnyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata, remiantis pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalimi, gali būti taikoma tik „su sąlyga, kad selekcininkas išsaugo išimtinę teisę perleisti šias sudedamąsias dalis ar kitas teises ir neatlikti kito perleidimo“, o tai, be kita ko, turėtų įrodyti jis pats.

19 BAVT, kurią palaiko į bylą įstojusi šalis, ginčija šiuos argumentus.

20 Primintina, kad pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnį augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje suteikiama veislėms, kurios yra išskirtinės, vienodos, stabilios ir naujos. Pagal šio reglamento 10 straipsnio 1 dalį, reglamentuojančią naujumo kriterijų, veislės selekcininkas naudojasi lengvatiniu laikotarpiu, per kurį gali vykdyti pardavimą ar perleidimą nepakenkdamas veislės naujumui. Šio lengvatinio laikotarpio trukmė skiriasi atsižvelgiant į tai, ar perleidimo veiksmai įvyko Sąjungoje, ar už jos ribų.

21 Pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Veislė yra laikoma nauja, jei iki paraiškos padavimo datos, nustatytos pagal 51 straipsnį, veislės dauginamoji arba tos veislės surinkta augalinė medžiaga, selekcininko, apibrėžto 11 straipsnyje, arba jam sutikus, nebuvo parduota ar kitaip perleista kitiems tos veislės naudojimo tikslams:

a) anksčiau nei prieš vienerius metus Bendrijos teritorijoje;

b) anksčiau nei prieš ketverius metus arba medžių ar vynmedžių atveju anksčiau nei prieš šešerius metus už Bendrijos teritorijos ribų.“

22 Pagrindinio reglamento 116 straipsnio 1 dalyje išdėstyta:

„Nepaisant 10 straipsnio 1 dalies a punkto ir nepažeidžiant 10 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų, veislė yra laikoma nauja taip pat tais atvejais, kai veislės sudedamosios dalys ar surinkta augalinė medžiaga nebuvo parduotos ar kitaip perleistos kitiems paties selekcininko ar jo sutikimu Bendrijos teritorijoje veislės naudojimo tikslais daugiau kaip ketverius metus, o medžių ir vynmedžių atveju – daugiau kaip šešerius metus, iki šio reglamento įsigaliojimo, jei nuo tos datos iki paraiškos datos nepraėjo daugiau kaip vieneri metai.“

23 Pagrindinio reglamento 118 straipsnyje nustatyta:

„1. Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

2. 1, 2, 3, 5–29 ir 49–106 straipsniai taikomi nuo 1995 m. balandžio 27 d. <…>“

24 Todėl data, į kurią reikia atsižvelgti kartu taikant pagrindinio reglamento 10 ir 116 straipsnius, yra 1994 m. rugsėjo 1 d., t. y. diena, kurią pagrindinis reglamentas buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje.

25 Pagrindinio reglamento 116 straipsniu pratęsiamas to paties reglamento 10 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas lengvatinis laikotarpis nuo vienerių metų iki prašymo suteikti apsaugą pateikimo iki keturių ar net šešerių metų, kiek tai susiję su medžiais, iki pagrindinio reglamento įsigaliojimo dienos. Todėl data, į kurią reikia atsižvelgti šiuo atveju, yra 1988 m. rugsėjo 1 d., kalbant apie pardavimą ir perleidimą Sąjungos teritorijoje.

26 Dėl pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyto lengvatinio laikotarpio parduodant ir perleidžiant už Sąjungos teritorijos ribų reikia konstatuoti, kad minėto reglamento 116 straipsnis šiais nuostatai įtakos nedaro.

27 Šioje byloje iš bylos medžiagos matyti, kad įstojusios į bylą šalies teisinė pirmtakė paraišką dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje pateikė 1995 m. rugpjūčio 29 d.

28 Taigi ji buvo paduota per vienerius metus po pagrindinio reglamento įsigaliojimo.

29 Taigi ginčijamo sprendimo II B 2 ir 3 punktuose Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šiuo atveju buvo taikomi du lengvatiniai laikotarpiai, t. y. pirma, šešerių metų laikotarpis iki pagrindinio reglamento įsigaliojimo dėl pardavimo ar perleidimo Sąjungos teritorijoje ir, antra, šešerių metų laikotarpis iki paraiškos padavimo dėl pardavimo ar perleidimo už šios teritorijos ribų.

30 Ginčijamo sprendimo II B 4 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad nebuvo pateikta jokių įrodymų, patvirtinančių, jog pardavimas ar perleidimas buvo atliktas paties selekcininko ar su jo sutikimu Sąjungoje likus šešeriems metams iki pagrindinio reglamento įsigaliojimo. Iš bylos medžiagos matyti, kad pirmą kartą obelų rūšimi ‘Cripps Pink’ Sąjungoje viduje buvo prekiauta 1992 m. Jungtinėje Karalystėje.

31 Todėl, nepadarydama klaidos, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo II B 4 punkto, Apeliacinė taryba tik išnagrinėjo, atsižvelgdama į pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalies b punktą, ieškovės pateiktų įrodymų įtaką klausimui, ar veislės dauginamoji arba tos veislės surinkta augalinė medžiaga buvo parduota ar kitaip perleista kitiems asmenims paties selekcininko arba su jo sutikimu, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 11 straipsnį, kad veislė būtų naudojama ne Sąjungos teritorijoje daugiau nei šešerius metus iki 1989 m. rugpjūčio 29 d.

32 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai, kad Apeliacinė taryba galėjo taikyti lengvatinį laikotarpį tik patikrinusi, ar selekcininkas išsaugojo išimtinę perleidimo teisę, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalį.

33 Primintina, kad pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„2. Veislės dauginamosios medžiagos perleidimas oficialiai institucijai įstatymų nustatytais tikslais arba kitiems sutarčių ar kitokių teisinių santykių pagrindu auginimui, dauginimui, veisimui, paruošimui ar sandėliavimui nėra laikomas perleidimu kitiems, kaip apibrėžta 1 dalyje, jeigu selekcininkas išlaiko išimtinę teisę disponuoti šia bei kita veislės dauginamąja medžiaga ir jei dauginamoji medžiaga neperleidžiama toliau. Tačiau toks veislės dauginamosios medžiagos perleidimas yra laikomas perleidimu pagal 1 dalį, jei ši dauginamoji medžiaga yra pakartotinai naudojama hibridinei veislei sukurti ir jei perleidžiama tos hibridinės veislės dauginamoji medžiaga ar surinkta augalinė medžiaga.

Panašiai ir tais atvejais, kai viena bendrovė ar firma pagal Sutarties 58 straipsnio antros pastraipos nuostatas perleidžia veislės dauginamąją medžiagą kitai tokiai bendrovei ar firmai, nelaikoma perleidimu kitiems, kai viena iš jų visiškai priklauso kitai arba abi visiškai priklauso trečiai tokiai bendrovei ar firmai, jei nėra tolesnio perleidimo. Ši nuostata netaikoma kooperatyvams.“

34 Todėl šia nuostata siekiama patikslinti aplinkybes, kuriomis tam tikros teisinės situacijos patenka arba nepatenka į perleidimo sąvoką, siekiant naudoti veislę, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalį. Priešingai, nei, atrodo, teigia ieškovė, tai nėra kumuliacinės sąlygos, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų laikoma, jog perleidimu nepanaikinamas naujumas.

35 Kadangi šiuo atveju nėra nė vienos iš pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nurodytų situacijų, o ieškovė nepateikė jokių argumentų tokiam įrodymui pagrįsti, teisinga tai, kad Apeliacinė taryba netaikė šios nuostatos. Todėl iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovės argumentai, jog Apeliacinė taryba klaidingai taikė pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalies a punktą, turi būti atmesti.

b) Dėl pagrindinio reglamento 10 straipsnio aiškinimo pagal 1991 m. kovo 19 d. peržiūrėtą UPOV konvenciją

36 Ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad ši pagrindinio reglamento 10 straipsnį aiškino pagal 1991 m. kovo 19 d. peržiūrėtos UPOV konvencijos 6 straipsnį. Tačiau, ieškovės teigimu, kadangi obelų ‘Cripps Pink’ pardavimas įvyko prieš įsigaliojant pagrindiniam reglamentui ir šiai UPOV konvencijos redakcijai, Apeliacinė taryba turėjo remtis UPOV konvencija, peržiūrėta 1978 m. spalio 23 d., kurioje nenurodytas veislės naudojimo tikslas.

37 BAVT ir įstojusi į bylą šalis ginčija šiuos argumentus.

38 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad ieškovės argumentai reiškia, jog, taikant šią nuostatą, reikėtų neatsižvelgti į žodžius „veislės naudojimo tikslams“, kurie nurodyti pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje.

39 Tokiems argumentams negali būti pritarta, nes Apeliacinė taryba ir Bendrasis Teismas turi absoliučiai ir visiškai taikyti pagrindinio reglamento nuostatas.

40 Antra, reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 29 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog „šiuo reglamentu atsižvelgiama į galiojančias tarptautines konvencijas, kaip antai Tarptautinę naujų augalų veislių apsaugos konvenciją (UPOV konvencija) <…>“, kuri šiuo atveju yra UPOV konvencija, peržiūrėta 1991 m. kovo 19 d., ir kad, darant prielaidą, jog Apeliacinė taryba jomis rėmėsi, reikia konstatuoti, jog ji pasielgė teisingai.

41 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime nėra jokios nuorodos į jokią UPOV konvencijos redakciją. Atvirkščiai, iš ginčijamo sprendimo II B dalies „Dėl esmės“ aiškiai matyti, kad Apeliacinė taryba, vertindama veislės ‘Cripps Pink’ naujumo sąlygą, rėmėsi tik pagrindinio reglamento 10 straipsniu.

42 Todėl ieškovės argumentai dėl klaidingo ginčijamo sprendimo aiškinimo turi būti atmesti.

c) Dėl Apeliacinės tarybos vertinimo, susijusio su naujumo sąlyga

1) Pirminės pastabos dėl įrodinėjimo pareigos vykstant procedūrai dėl apsaugos pripažinimo negaliojančia

43 Primintina, kad pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnį augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje yra suteikiama veislėms, kurios yra išskirtinės, vienodos, stabilios ir naujos.

44 Pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, kurioms esant veislė turi būti laikoma nauja.

45 Teisingumo Teismas patikslino, kad sąlygos, tarp kurių yra ir susijusios, be kita ko, su naujumu, numatytos pagrindinio reglamento 6 straipsnyje, yra Bendrijos apsaugos suteikimo sąlygos *sine qua non*. Neįvykdžius šių sąlygų suteikta apsauga yra neteisėta, todėl, siekiant bendrojo intereso, ją reikia pripažinti negaliojančia (šiuo klausimu žr. 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 52 punktą).

46 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalies a punktą BAVT pripažįsta augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje negaliojančia, jei nustatoma, kad augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje suteikimo metu nebuvo laikytasi minėto reglamento 7 ar 10 straipsniuose keliamų reikalavimų.

47 Be to, pagal Reglamento Nr. 874/2009 53a straipsnio 2 dalį prašymai BAVT pradėti apsaugos pripažinimo negaliojančia ar panaikinimo procedūras, nurodyti atitinkamai pagrindinio reglamento 20 ir 21 straipsniuose, pateikiami kartu su didelių abejonių keliančiais įrodymais ir faktais dėl teisės į Bendrijos apsaugą galiojimo.

48 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė, reikalaujanti pripažinti augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje negaliojančia, turi pateikti esminių įrodymų ir nurodyti esmines faktines aplinkybes, kurie galėtų pagrįsti rimtas abejones dėl atlikus minėto reglamento 54 ir 55 straipsniuose numatytą ekspertizę suteiktos augalų veislės teisinės apsaugos teisėtumo (2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 57 punktas ir 2017 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Aurora / OCVV – SESVanderhave (M 02205)*, T-140/15, EU:T:2017:830, 58 punktas).

49 Taigi ieškovė, grįsdama savo prašymą pripažinti apsaugą negaliojančia, turėjo pateikti esminių įrodymų arba nurodyti esmines faktines aplinkybes, kurie galėtų sukelti BAVT rimtų abejonių dėl nagrinėjamu atveju suteiktos augalų veislės teisinės apsaugos teisėtumo.

50 Nors galima kelti klausimą, ar šiuo atveju įrodymai, kuriuos ieškovė pateikė grįsdama savo prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, galėjo sukelti rimtų abejonių dėl įstojusiai į bylą šaliai suteiktos apsaugos teisėtumo, vis dėlto reikia konstatuoti, kad BAVT pripažino, jog yra rimtų abejonių, galinčių pateisinti veislės ‘Cripps Pink’ persvarstymą per procedūrą dėl apsaugos pripažinimo negaliojančia, ir pradėjo ginčo procedūrą. Be to, toks vertinimas, ar prašymas pripažinti apsaugą negaliojančia yra priimtinas, neturi įtakos BAVT ar Apeliacinės tarybos galimybei atmesti prašymą dėl esmės.

51 Be to, primintina, kad pagrindinio reglamento 76 straipsnyje numatyta, jog, vykstant joje pradėtai procedūrai, BAVT savo iniciatyva tiria tik tuos faktus, dėl kurių atliekama ekspertizė pagal to paties reglamento 54 ir 55 straipsnius.

52 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad pagrindinio reglamento 76 straipsnis taikomas apsaugos pripažinimo negaliojančia procedūroms Apeliacinėje taryboje (2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 46 punktas).

53 BAVT turi didelę diskreciją, kiek tai susiję su augalų apsaugos pripažinimu negaliojančia, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnį, kuria ji naudojasi remdamasi prašymą pripažinti apsaugą negaliojančia pateikusio asmens pateiktais įrodymais, ir, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 46 punkte, ji turi pripažinti augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje negaliojančia, jei nustatyta, kad pagrindinio reglamento 7 arba 10 straipsniuose nurodytos sąlygos nebuvo įvykdytos suteikiant atitinkamą augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje.

54 Vis dėlto naudojimasis šia diskrecija neturėtų būti atleidžiamas nuo teisminės kontrolės. Iš tiesų, iš pagrindinio reglamento 73 straipsnio aišku, kad Bendrasis Teismas turi vertinti BAVT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumą ir kontroliuoti, kaip jos taiko Sąjungos teisę, atsižvelgdamas pirmiausia į faktines aplinkybes, kurios šioms tarnyboms buvo pateiktos. Taigi Bendrasis Teismas gali atlikti visapusišką BAVT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolę, kad nustatytų, ar šios apeliacinės tarybos teisiniu požiūriu teisingai įvertino ginčo aplinkybes arba ar minėtoms apeliacinėms taryboms pateiktų faktinių aplinkybių vertinimas nėra klaidingas (žr. 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Brookfield New Zealand ir Elaris / BAVT ir Schniga*, C-534/10 P, EU:C:2012:813, 39 ir 40 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

55 Žinoma, iš jurisprudencijos matyti, kad kai Apeliacinės tarybos išvados ir faktų vertinimai yra sudėtingų vertinimų botanikos ar genetikos srityse, reikalaujančių specialių žinių ar techninių žinių, rezultatas, Bendrasis Teismas gali tikrinti tik tai, ar buvo padaryta akivaizdi klaida (2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 77 punktas ir 2008 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Schräder / BAVT (SUMCOL 01)*, T-187/06, EU:T:2008:511, 59–63 punktai). Šiuo atveju taip nėra.

56 Iš tiesų, kadangi šioje byloje naujumo klausimo nagrinėjimas nereikalauja specialių ar techninių žinių, iš šio sprendimo 55 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, kad Bendrasis Teismas atlieka visišką ar išsamią teisėtumo kontrolę (2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 77 punktas ir 2008 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *SUMCOL 01*, T-187/06, EU:T:2008:511, 65 punktas).

2) Dėl naujumo sąlygos vertinimo atsižvelgiant į pardavimą arba perleidimą už Sąjungos ribų

57 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad ieškovė, kuri prašė pripažinti negaliojančia veislei ‘Cripps Pink’ suteiktą augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje, turėjo pateikti įrodymų, kurie leistų Apeliacinei tarybai padaryti išvadą, jog suteikiant šią apsaugą naujumo sąlyga nebuvo įvykdyta.

58 Be to, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 34 punkte, kadangi pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalies funkcija yra tik patikslinti sąlygas, kuriomis kai kurios perleidimo rūšys nėra perleidimas „kitiems“, ieškovė negali teigti, kad šioje nuostatoje įtvirtintos sąlygos turi būti įvykdytos visais atvejais, kad dėl pardavimo ar perleidimo nebūtų panaikintas naujumas. Iš tiesų tam, kad dėl pardavimo ar perleidimo už Sąjungos ribų iki lengvatinio laikotarpio nebūtų panaikintas naujumas, pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalį pakanka, kad pardavimas ar perleidimas nebūtų atliktas selekcininko ar su jo sutikimu trečiųjų asmenų atžvilgiu „veislės naudojimo tikslais“, o tai yra kita sąlyga nei numatytosios to paties reglamento 10 straipsnio 2 dalyje.

59 Todėl šioje byloje reikia išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į šalių pateiktus įrodymus, Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, kad iki 1989 m. rugpjūčio 29 d. pardavimas ar perleidimas kitiems asmenims nebuvo atliekami selekcininko arba su jo sutikimu siekiant nagrinėjamos veislės komercinio naudojimo.

60 Ieškovė iš esmės teigia, kad Apeliacinė taryba klaidingai įvertino jai pateiktus įrodymus.

61 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad iš 2015 m. rugpjūčio 6 d. selekcininko iškilmingai patvirtinto pareiškimo matyti, jog 1984 m., kai buvo vykdoma obuolių atrankos programa, papildomiems bandymams buvo atrinktos veislės ‘Pink Lady’ ir ‘Sundowner’. Šį liudijimą paremia to paties laikmečio dokumentas, t. y. memorandumas „Apple breeding programme“, kurį 1984 m. rugsėjo 3 d. selekcininkas pateikė Departamento Botaninių tyrimų skyriaus vadovui. Šiame memorandume J. Cripps prašė leisti platinti veisles ‘Pink Lady’ ir ‘Sundowner’ pramonėje „išsamiems tyrimams ir vertinimui komercinėmis sąlygomis atlikti“.

62 Iš 2015 m. rugpjūčio 6 d. selekcininko iškilmingai patvirtinto pareiškimo matyti, kad 1984 m. rugsėjo 3 d. memorandume esantys ranka rašyti įrašai atspindi jo susitikimo su Departamento Sodininkystės skyriaus vadovu, įvykusio 1985 m. balandžio 3 d., rezultatą; susitikime buvo aptartas minėto memorandumo turinys. Iš tiesų iš selekcininko iškilmingai patvirtinto pareiškimo matyti, kad aiškinamoji pastaba „Two varieties, Sundowner and Pink Lady to be released“ (pasirodys dvi veislės ‘Sundowner’ ir ‘Pink Lady’) reiškia, kad buvo patenkintas jo prašymas leisti platinti minėtas veisles pramonėje „išsamiems tyrimams ir vertinimui komercinėmis sąlygomis atlikti“.

63 Be to, dėl 1985 m. įvykusio perleidimo *Olea Nurseries* ir *How Green Nursery* medelynams įstojusi į bylą šalis per administracinę procedūrą pateikė du laiškus, kuriuos 1985 m. gegužės 31 d. selekcininkas išsiuntė *Olea Nurseries* ir *How Green Nursery* medelynams. Šiuose laiškuose selekcininkas minėtiems medelynams pranešė, kad kelis skiepytus

‘Sundowner’ ir ‘Pink Lady’ medžius bus galima gauti žiemą ir kad jie galėtų būti suinteresuoti tokiais medžiais, „nes turėtų įskiepių šaltinį ir galėtų veisti medžius ir juos parduoti vaisių augintojams, jei Departamentas rekomenduotų įveisti komercinius sodus“. Be to, 2015 m. rugpjūčio 6 d. iškilmingai patvirtintame pareiškime selekcininkas paaiškino, kad 1985 m. rugpjūčio mėn. medelynams „Olea Nurseries“ ir „How Green Nursery“ bei aštuoniems vaismedžių augintojams „bandymų ir vertinimo tikslais jis pateikė 12 medžių ‘Cripps Pink’ ir 12 medžių ‘Cripps Red’, siekdamas įvertinti veislių savybes „kitokioje aplinkoje nei tyrimų stotis“.

64 Galiausiai iš 2015 m. rugpjūčio 6 d. selekcininko iškilmingai patvirtinto pareiškimo ir Departamento leidinio Nr. 4169 „Apple varieties for Western Australiairorchards“ („Obuolių veislės Vakarų Australijos sodams“) matyti, kad tik 1990 m. lapkričio mėn. Departamentas rekomendavo vaismedžių augintojams auginti veislę ‘Cripps Pink’.

65 Taigi, medelynams skirtų laiškų turinys, vertinamas atskirai, neleidžia daryti išvados, kaip teigia Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime, kad nagrinėjama veislė buvo išplatinta tik bandymams atlikti. Vis dėlto pirmiau aprašyti įrodymai, kaip visuma, patvirtina, kad 1985 m. perleidimas buvo atliktas „bandymams ir vertinimui atlikti“.

66 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, tai, kad įrodymuose daroma nuoroda į komercinius, o ne į botaninius bandymus, yra nesvarbu. Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalis konkrečiai susijusi su „veislės naudojimu“.

67 Buvo nuspręsta, kad perleidimas veislės bandymų tikslais, kuris nėra pardavimas ar perleidimas kitiems asmenims veislės naudojimo tikslais, nepanaikina naujumo, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnį (2019 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Kiku / BAVT – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)*, T-765/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateikta apeliacija, EU:T:2019:244, 74 punktas).

68 Reikia konstatuoti, kad iš šios jurisprudencijos matyti, jog veislės „naudojimo“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalį, susijusi su naudojimu komerciniais tikslais, o tai patvirtina ir pagrindinio reglamento nuostatos, susijusios su sutartinėmis naudojimo

licencijomis, tačiau ji neapima komercinių bandymų, kurių tikslas – įvertinti veisles komercinėmis sąlygomis skirtingų rūšių dirvožemyje ir skirtingose žemės ūkio sistemose, kad būtų nustatyta jų vertė klientams.

69 Todėl Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai rėmėsi savo 2008 m. gruodžio 2 d. sprendimu, priimtu byloje A 009/2008, kuriame nusprendė, kad, taikant pagrindinio reglamento 10 straipsnį, svarbiausia yra „akivaizdus siekis parduoti“. Darytina išvada, kad ieškovės argumentai, jog Apeliacinė taryba klaidingai rėmėsi šiuo sprendimu, kad paneigtų jos pateiktų įrodymų įrodomąją vertę, turi būti atmesti.

70 Taip pat reikia konstatuoti, kad, kaip per posėdį Apeliacinėje taryboje nurodė įstojusi į bylą šalis, šiuo atveju „komerciniais bandymais“ buvo siekiama įvertinti veisles komercinėmis sąlygomis skirtinguose dirvožemiuose ir skirtingose žemės ūkio sistemose, kad būtų nustatyta jų vertė klientams. Bandymai leidžia stebėti nagrinėjamos veislės savybes reprezentatyvesnėmis dirvožemio sąlygomis, atlikti viso auginimo ciklo įvertinimą ir galiausiai suteikti augintojams daugiau duomenų apie savybes.

71 Šiuos įstojusios į bylą šalies tvirtinimus paremia, pirma, 2015 m. rugpjūčio 6 d. iškilmingai patvirtintas selekcininko pareiškimas ir, antra, priešingas 2015 m. sausio 13 d. iškilmingai patvirtintas Departamento patarėjo žemės ūkio klausimais Geoffrey Godley pareiškimas. Iš tiesų iš 2015 m. rugpjūčio 6 d. selekcininko pareiškimo matyti, kad veislės ‘Cripps Pink’ platinimo medelynams ir vaismedžių augintojams tikslas „buvo pamatyti, kaip medžiai auga kitokioje aplinkoje nei tyrimų stotis“. Be to, iš G. Godley pareiškimo matyti, kad jis pripažino, jog klostantis faktinėms aplinkybėms dalyvavo „komercinio įvertinimo“ veikloje, kurią sudarė „informacijos apie derlių, derliaus nuėmimą, sandėliavimą, pakavimą, transportavimą ir vartotojų reakciją obuolių atžvilgiu rinkimas iš augintojų.“

72 Galiausiai svarbu pažymėti, kad iš per posėdį Apeliacinėje taryboje BAVT techninio obuolių eksperto pateiktų paaiškinimų matyti, kad komercinis vertinimas yra įprasta praktika atliekant obuolių atranką. Šiuo klausimu ekspertas nurodė, kad obuolių atranka vyksta dviem etapais: per pirmąjį etapą atliekami tyrimai siekiant išbandyti ir atrinkti veisles, o per antrąjį vertinamas komercinis obelų panaudojimas.

73 Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, kad komercinis vertinimas neprilygsta komerciniam naudojimui ir kad dėl to pardavimas ar perleidimas bandymų tikslais, atliktas prieš lengvatinį laikotarpį, nelaikytinas aplinkybe, kuri panaikina naujumą.

74 Šios išvados nepaneigia įrodymai, kuriuos ieškovė pateikė grįsdama savo prašymą pripažinti apsaugą negaliojančia.

75 Pirma, dėl ieškovės pateiktų iškilmingai patvirtintų pareiškimų primintina, kad iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog, vertinant dokumento įrodomąją galią, pirmiausia reikia patikrinti jame nurodytos informacijos tikrumą. Taigi pirmiausia reikia atsižvelgti į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, adresatą ir iškelti klausimą, ar, atsižvelgiant į jo turinį, jis atrodo racionalus ir patikimas (pagal analogiją žr. 2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *Lidl Stiftung / VRDT – REWE-Zentral (Salvita)*, T-303/03, EU:T:2005:200, 42 ir 43 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją). Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, net jei pareiškimas buvo parengtas pagal pagrindinio reglamento 78 straipsnio 1 dalies g punktą, jam negali būti suteikta įrodomoji galia, jei jį parengė su ieškove susiję asmenys, nebent jį patvirtina kiti įrodymai (žr. 2013 m. spalio 21 d. Nutarties *SOUTHERN SPLENDOUR*, T-367/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:585, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn / BAVT – Artevos (Oksana)*, T-767/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:494, 99 punktą).

76 Šiuo atveju svarbu pažymėti, pirma, kad asmenys, ieškovės paprašyti pateikti iškilmingai patvirtintus pareiškimus, remiasi įvykiais, įvykusiais daugiau kaip trisdešimt metų. Antra, tuo metu nebuvo jokio galiojančio teisės akto dėl augalų veislių apsaugos Australijoje, todėl asmenys, paprašyti pateikti šiuos iškilmingai patvirtintus pareiškimus, neturėjo jokių teisinių žinių apie reikalavimus, susijusius su

augalų veislių apsaugos Bendrijoje registravimu. Trečia, priešingai, nei nurodyta 2015 m. rugpjūčio 6 d. selekcininko pareiškime, ieškovės pateikti iškilmingai patvirtinti pareiškimai nėra pagrįsti to paties laikmečio įrodymais. Todėl, atsižvelgiant į šio sprendimo 75 punkte nurodytą jurisprudenciją, iš tokių tvirtinimų matyti, kad šių iškilmingai patvirtintų pareiškimų įrodomoji galia yra ribota.

77 Antra, dėl ieškovės pateiktų sąskaitų, susijusių su *Olea Nurseries* medelyno atliktu pardavimu 1987 m., pakanka konstatuoti, kaip tai padarė Apeliacinė taryba, kad net jei per administracinę procedūrą ieškovės pateiktos sąskaitos faktūros įrodo, kad *Olea Nurseries* medelynas prekiavo veisle ‘Cripps Pink’, jos neįrodo, kad selekcininkas sutiko su šios veislės „komerciniu naudojimu“. Juo labiau kad iš laiškų, išsiųstų *Olea Nurseries* ir *How Green Nursery* 1985 m., aiškiai matyti, jog selekcininkas siūlė jiems ‘Sundowner’ ir ‘Pink Lady’ veislių medžius tuo atveju, jei „[D]epartamentas rekomenduotų įveisti komercinius sodus“, ir kad iki 1990 m. lapkričio mėn. nebuvo pateikta jokių įrodymų, jog tokia rekomendacija buvo pateikta.

78 Be to, tai, kad, vykstant administracinei procedūrai BAVT, Departamentas teigė, jog jo pareigūnai 1985–1990 m. „buvo glaudžiai susiję su bandomaisiais sodinimais komerciniuose soduose, kuriems Departamentas tiekė medžius ir įskiepius“, tik patvirtina tuo laikmečiu atliktų perleidimų eksperimentinį tikslą. Tai, kaip teigia ieškovė, neįrodo, kad Departamentas žinojo apie medelynų vykdomus pardavimus arba leido juos atlikti.

79 Be to, dėl pastarosios aplinkybės šis atvejis skiriasi nuo nagrinėtojo 2013 m. liepos 2 d. Apeliacinės tarybos sprendime, priimtame byloje A 007/2013 dėl kriaušių veislės ‘Oksana’. Toje byloje įrodymai patvirtino, kad dėl veislės dauginamosios medžiagos platinimo nebuvo padaryta išlyga ir jis atitiko aiškią selekcininko valią platinti medžiagą be apribojimų. Todėl reikia atmesti ieškovės argumentą, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja 2013 m. liepos 2 d. Apeliacinės tarybos sprendimui byloje A 007/2013 dėl veislės ‘Oksana’.

80 Trečia, dėl ieškinio 44 punkte esančių kitų įrodymų reikia konstatuoti, kad kalbama apie dokumentus, parengtus po to, kai susiklostė šios bylos aplinkybės, ar apie dokumentus, kuriuose pateikiami neaiškūs teiginiai, kuriais remiantis negalima daryti išvados, kad veislė ‘Cripps Pink’ paties selekcininko ar su jo sutikimu buvo parduota ar perleista kitiems asmenims naudojimo tikslais iki lengvatinio laikotarpio.

81 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 1992 m. rugsėjo 8 d. pasirodė pranešimas spaudai „Vaisių augintojai skatinami sodinti naujas obuolių veisles“, kuriame pateikiami neaiškūs bendro pobūdžio tuometinio Vakarų Australijos žemės ūkio ministro tvirtinimai. Iš tiesų, nors iš šio pranešimo matyti, kad jo pasirodymo dieną minėtas ministras patvirtino, jog obuoliai ‘Pink Lady’ ir ‘Sundowner’ „buvo išplatinti gamintojams 1985 m.“, iš to nebūtinai galima daryti išvadą, kad tokiu platinimu buvo siekta komercinio veislės ‘Cripps Pink’ naudojimo. Be to, kalbant apie 1993 m. leidinyje *Hort Science* paskelbtą selekcininko ir jo kolegų straipsnį, pakanka konstatuoti, kad jis patvirtina selekcininko teiginį, kad veislė ‘Cripps Pink’ buvo išplatinta pramonei komercinio vertinimo tikslais 1986 m. Be to, kalbant apie obelų augintojo M. Atherton teiginį per televizijos laidą „Tickled Pink“, kad „‘Pink Lady’ ką tik pasirodė“, pakanka pažymėti, jog tai yra dviprasmiškas teiginys, kuris neleidžia daryti išvados, kad veislės ‘Cripps Pink’ komercinis naudojimas įvyko iki lengvatinio laikotarpio.

82 Be to, kiek tai susiję su Australijos parlamentinės kontrolės komisijos ataskaita, reikia konstatuoti, kad, pirma, tai yra Parlamento kontrolės komisija, kuri buvo sudaryta praėjus keleriems metams po to, kai susiklostė faktinės aplinkybės, t. y. 1995 m. Kita vertus, šioje kontrolės komisijoje išdėstytos įstojusios į bylą šalies nuomonės pranešėjo Charlton teiginys, kad pirmą kartą komerciniais tikslais obuoliai buvo užauginti 1986 m. ar 1987 m., suformuluotas neaiškiai ir neleidžia daryti išvados, jog veislė buvo parduota arba perduoda naudojimo tikslais iki lengvatinio laikotarpio.

83 Ketvirta, dėl argumento, kad Departamentas niekada neišreiškė ketinimo pateikti prekių ženklo paraišką ar remtis selekcininko teisėmis Australijoje, pažymėtina, jog ši aplinkybė neturi reikšmės nustatant, ar veislė atitinka naujumo sąlygą pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnį. Iš tiesų,

remiantis šia nuostata, reikia atsižvelgti tik į paties selekcininko arba su jo sutikimu atliktą veislės pardavimą ar perleidimą kitiems naudojimo tikslais iki lengvatinio laikotarpio, kurie panaikina naujumą.

84 Penkta, dėl Čilės pramoninės nuosavybės teismo sprendimo, kuriuo šiame teisme panaikinta teisė į veislės ‘Cripps Pink’ apsaugą dėl naujumo nebuvimo, reikia priminti, kad, pirma, pagrindinio reglamento nuostatomis buvo sukurta bendra ir išimtinė Bendrijos pramoninės nuosavybės apsaugos forma, susijusi su augalų veislėmis. Todėl BAVT ir prireikus Sąjungos teismas nėra saistomas trečiojoje šalyje priimto sprendimo (pagal analogiją žr. 2017 m. spalio 23 d. Sprendimo *Barmenia Krankenversicherung / EUIPO (Mediline)*, T-810/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:749, 37 punktą).

85 Kita vertus, reikia konstatuoti, kad ieškovė šį Čilės pramoninės nuosavybės teismo sprendimą nurodo tik ieškinio 26 punkte įterptoje išnašoje, kurioje ji teigia, jog „Departamentas niekada neišreiškė ketinimų pateikti prekių ženklo paraišką arba remtis selekcininko teisėmis Australijoje“. Minėtoje išnašoje nurodyta: „Konkrečiai nurodoma selekcininko apklausa, įrašyta 2010 m. gegužės 17 d. Floreat, Vakarų Australijoje <…> priimant Čilės pramoninės nuosavybės teismo sprendimą, kuriuo buvo panaikintas Čilės sertifikatas POV Nr. 34/95 <…>“ Ieškinyje nėra kitų nuorodų į šį Čilės pramoninės nuosavybės teismo sprendimą ir, be to, jo nėra ieškinio prieduose. Be to, reikia konstatuoti, kad iš šio sprendimo ieškovė nedaro jokių išvadų dėl šio sprendimo galiojimo, todėl Bendrasis Teismas neturėtų į jį atsižvelgti.

86 Taigi iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog ieškovės pateikti įrodymai neįrodo, kad veislė ‘Cripps Pink’ buvo paties selekcininko arba su jo sutikimu parduota ar perleista kitiems asmenims už Sąjungos ribų jos naudojimo tikslais iki 1989 m. rugpjūčio 29 d.

87 Taip pat reikia atmesti ieškovės argumentą, kad yra prieštaravimas tarp, pirma, aplinkybės, jog ginčijamame sprendime susitelkiama į klausimą, ar ieškovės pateiktų įrodymų pakako, kad kiltų rimtų abejonių, ir, antra, aplinkybės, kad BAVT, o vėliau ir Apeliacinė taryba prašymo pripažinti apsaugą negaliojančia neatmetė *ab initio*. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, pirma, kad ieškovė remiasi daliniu ginčijamo sprendimo aiškinimu. Nors minėtame sprendime vertinant įrodymus vartojama, nors ir klaidingai, Reglamento Nr. 874/2009 53a straipsnio sąvoka „didelės abejonės“, jame aiškiai nurodyta, kad ieškovė nepateikė įrodymų, jog veislė ‘Cripps Pink’ selekcininko arba su jo sutikimu buvo parduota arba perduota kitiems asmenims už Sąjungos ribų jos naudojimo tikslais. Kita vertus, pirminis sprendimas pradėti apsaugos pripažinimo negaliojančia procedūrą klaidingas ne dėl to, kad Apeliacinė taryba procedūros pabaigoje atsižvelgė į visus šalių pateiktus faktus bei įrodymus ir nusprendė, kad ieškovės pateikti įrodymai nekelia didelių abejonių dėl nagrinėjamos augalų veislės apsaugos Bendrijoje galiojimo. Iš tiesų, kai, pasibaigus apsaugos pripažinimo negaliojančia procedūrai, BAVT daro išvadą, kad įrodymai nekelia didelių abejonių, tai reiškia, kad didelės abejonės, kurių BAVT kilo prašymo pripažinti apsaugą negaliojančia pateikimo momentu, išsisklaidė.

88 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ieškovės nurodytas pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

2. Dėl antrojo pagrindo

89 Savo antrąjį pagrindą ieškovė iš esmės grindžia tuo, kad Apeliacinė taryba pažeidė pagrindinio reglamento 76 straipsnį, teisinio saugumo ir gero teisingumo vykdymo principus ir Reglamento Nr. 874/2009 50 straipsnio 3 dalį.

90 Remdamasi pirma pagrindo dalimi ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba klaidingai atmetė kaip pavėluotus ieškovės jai pateiktus įrodymus, o remdamasi antra pagrindo dalimi ji Bendrojo Teismo prašo pripažinti šių įrodymų priimtinumą.

a) Dėl per procedūrą Apeliacinėje taryboje per vėlai pateiktų įrodymų priimtinumo

91 Iš bylos medžiagos matyti, kad per posėdį Apeliacinėje taryboje ieškovė pateikė naujų įrodymų. Be to, BAVT ir įstojusi į bylą šalis iki minėto posėdžio negavo šių įrodymų kopijos, o tai pripažino ir ieškovė.

92 Atsižvelgdama į šias aplinkybes ir Reglamento Nr. 874/2009 53a straipsnio 4 dalį, Apeliacinė taryba nusprendė, kad, nesant pagrįstų ar priimtinų paaiškinimų, pateisinančių pavėluotą pateikimą, šiuos naujus įrodymus reikia pripažinti nepriimtinais.

93 Ieškovė tvirtina, kad taip Apeliacinė taryba pažeidė pagrindinio reglamento 76 straipsnį, bendruosius teisinio saugumo ir gero teisingumo vykdymo principus ir kad turėjo būti taikomas pagrindinio reglamento 81 straipsnis. Be to, ieškovė teigia, kad, atsižvelgiant į šios bylos sudėtingumą ir į tai, kad pavėluotai pateikti įrodymai yra aplinkybė, kuri pasikeitė vykstant procedūrai, Apeliacinė taryba turėjo surengti papildomą teismo posėdį pagal Reglamento Nr. 874/2009 50 straipsnio 3 dalį.

94 BAVT ir įstojusi į bylą šalis ginčija šiuos argumentus.

95 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 76 straipsnį BAVT privalo per joje pradėtą procedūrą atmesti faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti per BAVT nustatytą terminą. Be to, Reglamento Nr. 874/2009 53a straipsnio 4 dalyje numatyta, kad BAVT neatsižvelgia į rašytinę informaciją arba dokumentus arba jų dalis, kurie nebuvo pateikti per BAVT nustatytą laikotarpį.

96 Taigi, atsižvelgiant į tai, kad pagrindiniame reglamente ir Reglamente Nr. 874/2009 įtvirtintos nuostatos, reglamentuojančios praleidus terminą pateiktų įrodymų priimtinumą, reikia konstatuoti, jog pagrindinio reglamento 81 straipsnis, kuriame numatyta, kad, nesant procesinių nuostatų Reglamente Nr. 874/2009 arba vadovaujantis šiuo reglamentu priimtose nuostatose, BAVT taiko valstybėse narėse visuotinai pripažintus procesinės teisės principus, ir, kuris, ieškovės nuomone, šiuo atveju įpareigoja BAVT remtis minėtais principais, šioje byloje netaikomas.

97 Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, atsižvelgiant į šio sprendimo 95 punkte minėtas teisės nuostatas, Apeliacinė taryba neturi diskrecijos dėl pavėluotai pateiktų įrodymų priimtinumo. Atvirkščiai, kaip tvirtina BAVT, iš šių nuostatų formuluotės matyti, kad BAVT draudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus.

98 Šios išvados taip pat nepaneigia ieškovės nurodyta jurisprudencija, kuria ji grindžia savo argumentus, kad Apeliacinė taryba turėjo priimti pavėluotai pateiktus įrodymus, nes, remiantis šia jurisprudencija, niekas negali prieštarauti tam, kad būtų atsižvelgta į papildomus įrodymus, kurie tik papildo per nustatytą terminą pateiktus kitus įrodymus, nes iš pradžių pateikti įrodymai nėra nereikšmingi, bet kitos šalies buvo ginčijami kaip nepakankami (2012 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rehbein / VRDT – Dias Martinho (OUTBURST)*, T-214/08, EU:T:2012:161, 53 punktas). Iš tiesų pakanka konstatuoti, kad ši jurisprudencija susijusi su taikymu procesinių nuostatų dėl Europos Sąjungos prekių ženklų, susijusių su naudojimo įrodymais, pagal kurias, jei protestą padavusi šalis per nustatytą terminą nepateikia prekių ženklo naudojimo įrodymų, Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) atmeta protestą, t. y. nuostatas, kurios neturi atitikmens augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje srityje. Todėl ši jurisprudencija negali būti pagal analogiją taikoma šioje byloje.

99 Be to, pagal 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 95 straipsnio 2 dalį EUIPO gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie šalių nebuvo pateikti laiku. Tačiau šiuo straipsniu EUIPO leidžiama neatsižvelgti tik į praleidus terminą pateiktus įrodymus, o pagal pagrindinio reglamento 76 straipsnį BAVT privalo atmesti tokius pavėluotai pateiktus įrodymus.

100 Bet kuriuo atveju svarbu pažymėti, kad nors Teisingumo Teismas pripažino plačią diskreciją, kiek tai susiję su pavėluotai pateiktų įrodymų priimtinumu prekių ženklų srityje, vis dėlto jis patikslino, kad galimas atsižvelgimas į minėtus papildomus įrodymus jokiu būdu nėra vienai ar kitai šaliai suteikta „nauda“ ir kad jis turi įkūnyti objektyvaus ir motyvuoto EUIPO vertinimo rezultatą. Reikia nurodyti, kad atsižvelgimas į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus gali būti pateisinamas, jei EUIPO mano, kad, pirma, pavėluotai pateikti įrodymai gali būti iš tikrųjų svarbūs ir, antra, toks atsižvelgimas nedraudžiamas procedūros etape, per kurį jie pateikiami, ir tam neprieštarauja aplinkybės, kuriomis pateikimas įvyko (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT / Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 44 punktą ir 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 38 punktą).

101 Šioje byloje pirmiausiai reikia konstatuoti, kad ieškovė aptariamus įrodymus pateikė per Apeliacinės tarybos posėdį. Be to, kaip per tą posėdį pripažino ieškovė, BAVT ir įstojusi į bylą šalis iki posėdžio negavo šių įrodymų kopijos. Antra, iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovė nepateikė jokių paaiškinimų, pagrindžiančių pavėluotą įrodymų pateikimą. Kiek tai susiję su 1990 m. sausio 15 d. žemės ūkio ministro raštu ir Allan Price ir John Paterson iškilmingai patvirtintais pareiškimais, ieškovė nurodė, kad šie įrodymai buvo prieinami tik pasibaigus Apeliacinės tarybos nustatytam terminui, t. y. 2017 m. rugsėjo 7 d. Vis dėlto, kaip ginčijamame sprendime teisingai konstatavo Apeliacinė taryba, toks paaiškinimas neatrodo įtikinamas, nes minėtas raštas buvo paminėtas anksčiau per procedūrą. Be to, kiek tai susiję su A. Price ir J. Paterson iškilmingai patvirtintais pareiškimais, pakanka konstatuoti, kad jie pateikti per Apeliacinės tarybos nustatytą terminą. Kalbant apie straipsnius spaudoje taip pat pažymėtina, jog jie galėjo būti gauti anksčiau, nes, kaip ieškovė pripažino savo 2017 m. rugsėjo 26 d. pastabose, tai yra publikacijos, kurios prieinamos internete.

102 Tokiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į šio sprendimo 95 punkte nurodytas nuostatas Apeliacinė taryba turėjo atmesti nagrinėjamus įrodymus.

103 Reikia atmesti ir ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba pažeidė teisinio saugumo ir gero teisingumo administravimo principus, kai pripažino, kad įrodymai yra nepriimtini.

104 Galiausiai dėl ieškovės argumento, kad Apeliacinė taryba turėjo surengti papildomą posėdį, reikia konstatuoti, jog pagal Reglamento Nr. 874/2009 50 straipsnio 3 dalį bet koks prašymas surengti papildomą posėdį yra nepriimtinas, nebent jis susijęs su prašymais, pagrįstais faktinėmis aplinkybėmis, kurios iš dalies pasikeitė. Tačiau šiuo atveju nebuvo pateiktas joks prašymas surengti papildomą posėdį. Taigi ieškovės argumentą reikia atmesti.

b) Dėl įrodymų, nepateiktų per procedūrą Apeliacinėje taryboje, priimtinumo Bendrajame Teisme

105 Remdamasi antra antrojo pagrindo dalimi ieškovė prašo, kad Bendrasis Teismas pripažintų priimtinais tris įrodymus, kurie nebuvo pateikti per administracinę procedūrą. Kalbama apie 2018 m. sausio 23 d. 90 metų amžiaus selekcininko pasirašytą iškilmingai patvirtintą pareiškimą, 2018 m. sausio 20 d. sutuoktinių Green, kurie buvo *How Green Nursery* medelyno savininkai tuo metu, kai klostėsi faktinės aplinkybės, pasirašytą iškilmingai patvirtintą pareiškimą ir 2018 m. vasario 8 d. obelų augintojo Atherton pasirašytą iškilmingai patvirtintą pareiškimą.

106 BAVT ir įstojusi į bylą šalis teigia, kad šie įrodymai yra nepriimtini.

107 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Bendrasis Teismas privalo įvertinti Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumą ir patikrinti, kaip ši taikė Sąjungos teisę, atsižvelgdamas, be kita ko, į minėtai tarybai nurodytas aplinkybes, tačiau tokia kontrolė turėtų būti atliekama neatsižvelgiant į jam naujai nurodytas faktines aplinkybes (žr. 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-38/09 P, EU:C:2010:196 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Oksana*, T-767/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:494, 30 punktą ir jame

nurodytą jurisprudenciją). Be to, atlikdamas tokią teisėtumo kontrolę Bendrasis Teismas neprivalo peržiūrėti faktinių aplinkybių pagal pirmą kartą jam pateiktus įrodymus (žr. 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Oksana*, T-767/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:494, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

108 Kadangi šiuo atveju įrodymai nebuvo pateikti per procedūrą, per kurią buvo priimtas ginčijamas sprendimas, jie turi būti pripažinti nepriimtinais.

109 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai, kad Apeliacinė taryba klaidingai nurodė faktines aplinkybes ir klaidingai tik iš dalies įvertino įrodymus. Iš tiesų naujo įrodymo priimtinumas negali priklausyti nuo to, ar atitinkamo sprendimo rezultatas yra palankus procedūros šaliai. Be to, aplinkybė, kad šie papildomi įrodymai pagrindžia ieškovės išvadą, taip pat neturi reikšmės (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Oksana*, T-767/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:494, 32 punktą).

110 Be to, kaip teisingai pažymėjo BAVT, ieškovė nepateikė jokio paaiškinimo, įrodančio, kad ji negalėjo žinoti apie susijusias faktines aplinkybes ankstesniame etape. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad kalbama apie ieškovės paprašytus liudytojų rašytinius pareiškimus susijusiems asmenims, ieškovė galėjo surinkti šiuos parodymus per administracinę procedūrą.

111 Todėl, atsižvelgiant į ankstesnius argumentus, kadangi ieškovė nepateikė jokių įrodymų, kurie paaiškintų, kodėl Bendrasis Teismas turi atsižvelgti į pirmą kartą jame pateiktus nagrinėjamus dokumentus, šiuos dokumentus reikia atmesti, nesant reikalo nagrinėti jų įrodomosios galios (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Safe Skies / EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)*, T-60/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:164, 13 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

112 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą, taigi ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

113 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Pink Lady America LLC* bylinėjimosi išlaidas.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Paskelbtas 2019 m. rugsėjo 24 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas
E. Coulon